

—
THEOPHRAST
CHARAKTERE
—

FH
35002
.943

FH 35002. 943

Arch

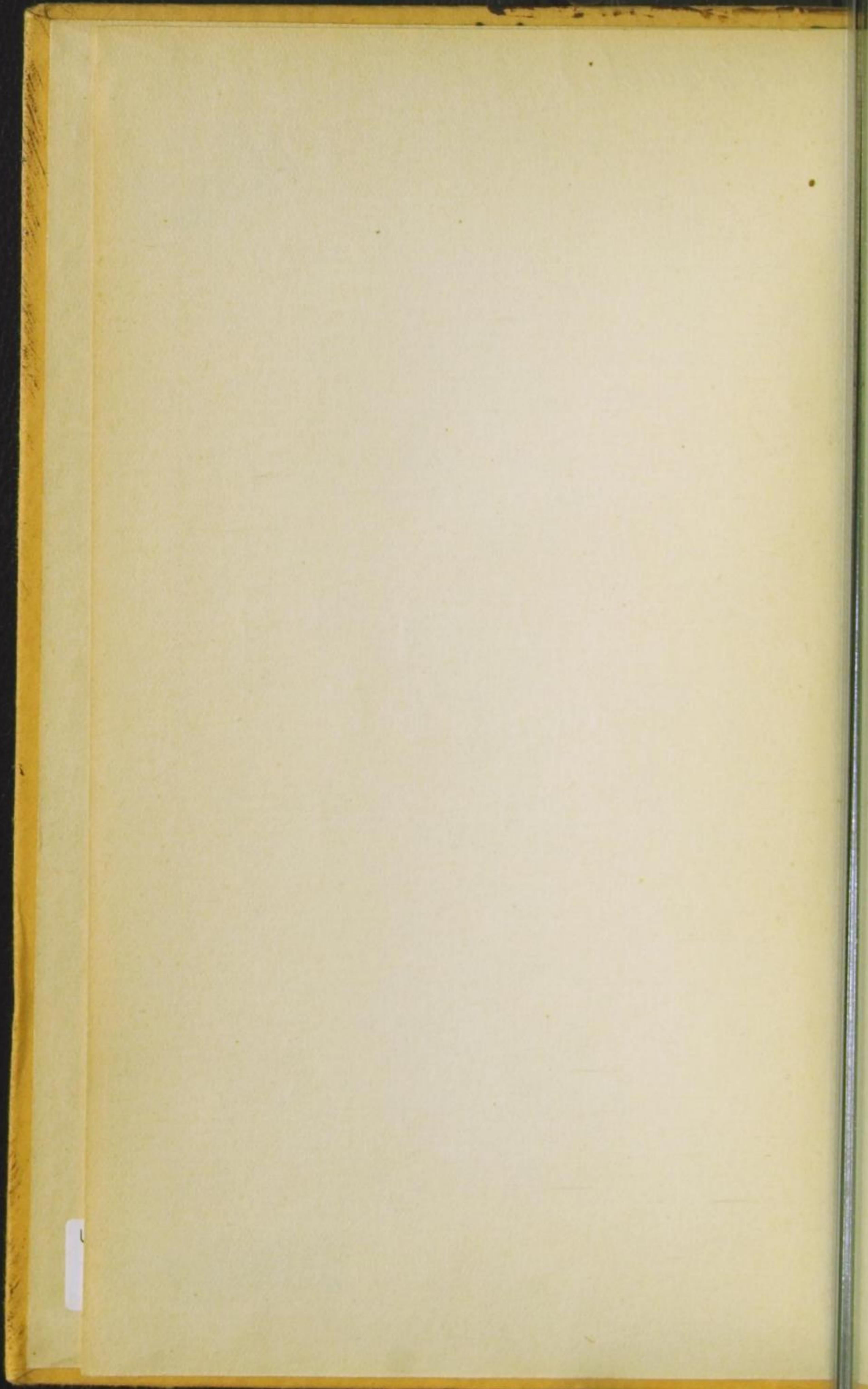
UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK LEIPZIG

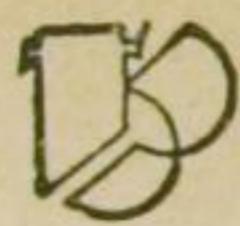

0021178177

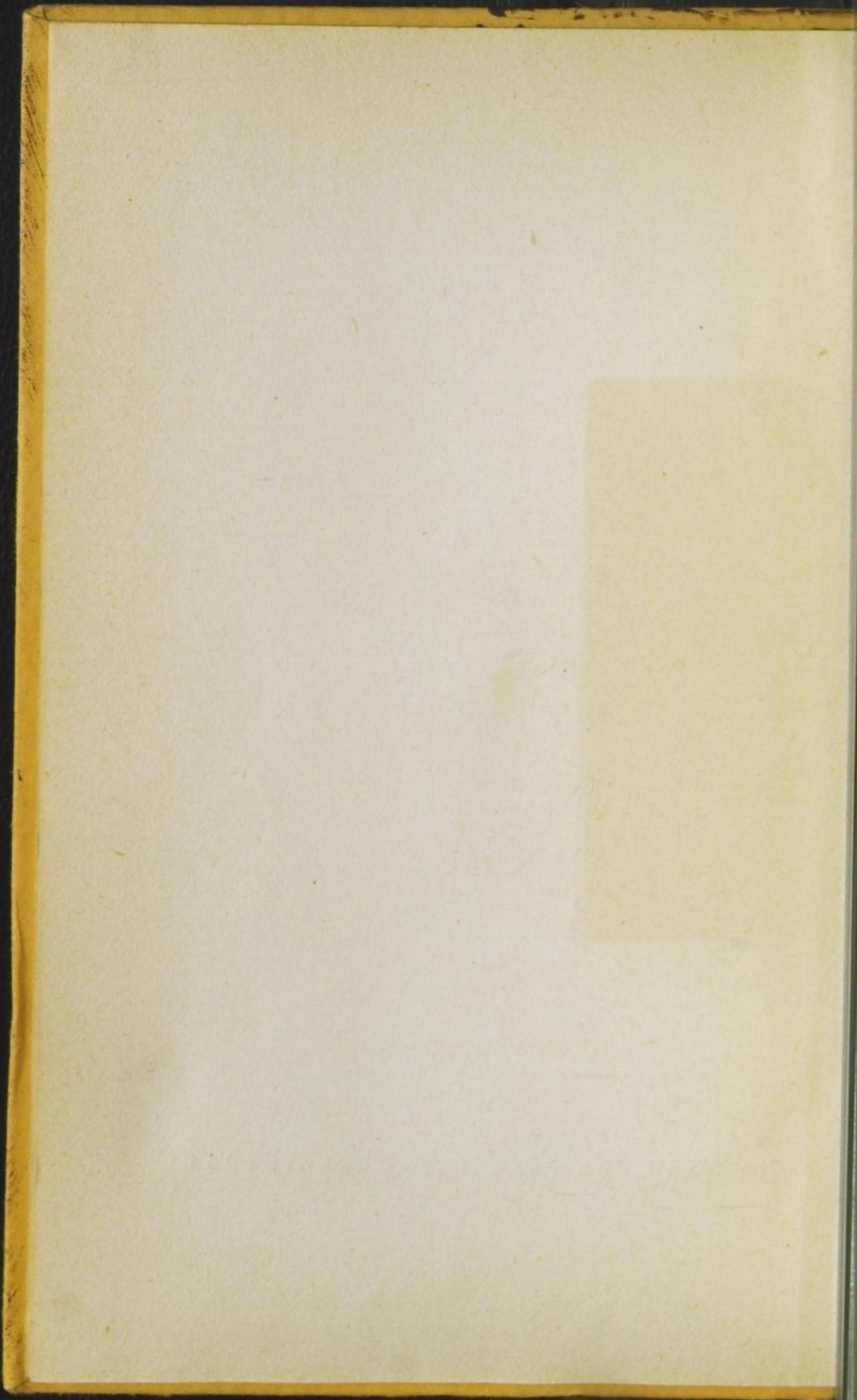
15440 (Spenderk.)

28334

Ein Band der T usculum - Bü cher. 1943

Theophrast
CHARAKTERE

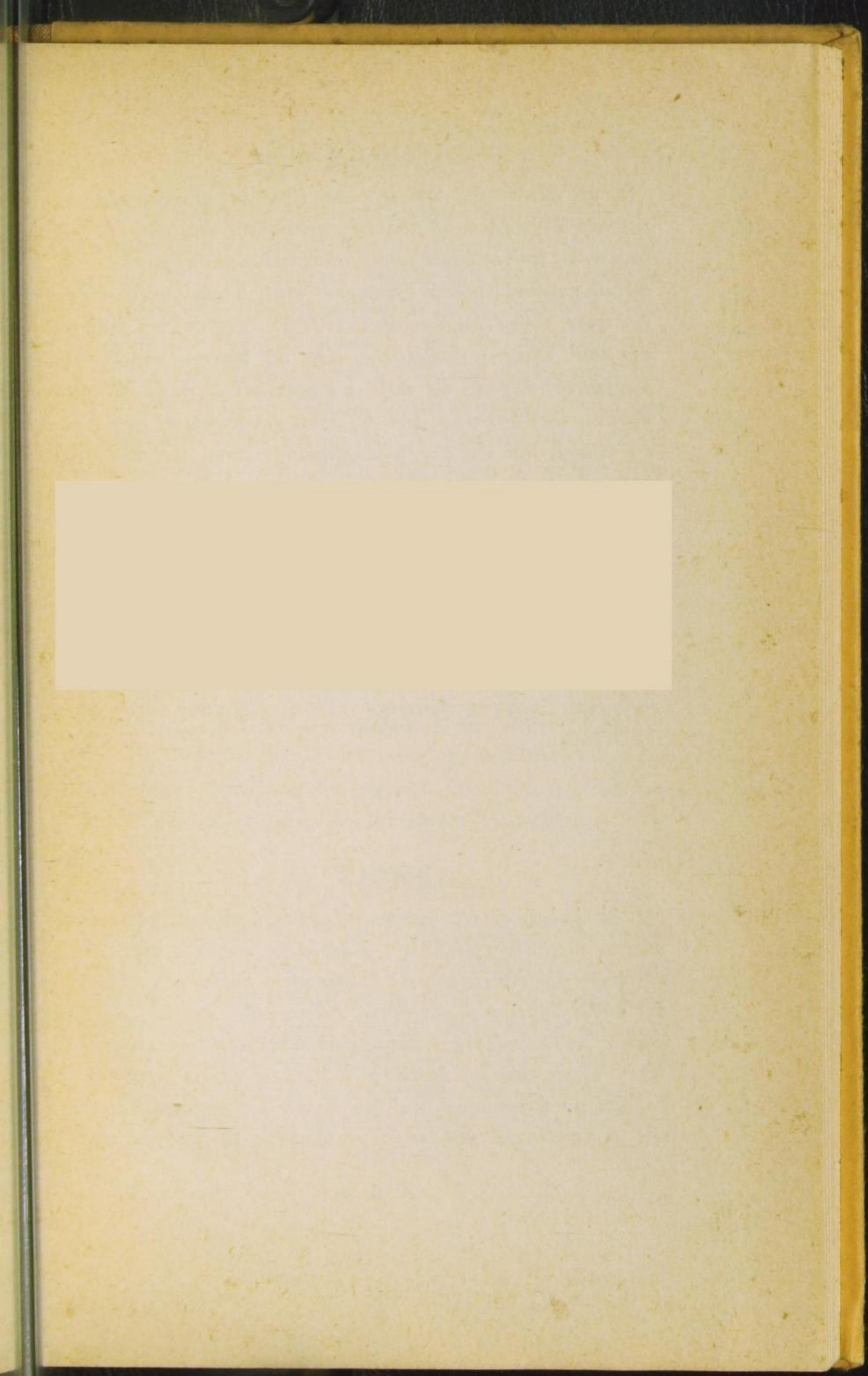
Griechisch und deutsch
von Wilhelm Plankl

ERNST HEIMERAN VERLAG MÜNCHEN

05A-2012-513

*Auf dem Titelblatt:
Ein „Charakter“. Nach einer römischen Terracotta*

ΑΔΟΛΕΣΧΙΑ Σ

‘*H δὲ ἀδολεσχία ἔστι μὲν διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβούντεύτων, ὁ δὲ ἀδολέσχης τοιοῦτός τις, οἷος, ὃν μὴ γινώσκει, τούτῳ παρακαθεῖόμενος πλησίου πρῶτον μὲν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα, ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἴθ’ ὡν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθ’ ἔκαστα διεξελθεῖν. εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος λέγειν, ώς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων, καὶ ώς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ώς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι, καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλώιμον εἶναι· καὶ εἰ ποιήσειν ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι, καὶ ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει, καὶ ώς χαλεπόν ἔστι τὸ ζῆν, καὶ ώς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δᾶδα ἔστησεν, καὶ πόσοι εἰσὶ κίονες τοῦ Ὀιδείου, καὶ ‘χθὲς ἥμεσα’, καὶ ‘τίς ἔστιν ἥμέρα σήμερον’, καὶ ώς Βοηδομιῶνος μέν ἔστι τὰ μυστήρια, *Πνανοψιῶνος* δὲ δὲ Ἀπατούρια, *Ποσιδεῶνος* δὲ ‘*τὰ* κατ’ ἀγροὺς Διονύσια· κἄν ὑπομένῃ τις αὐτόν, μὴ ἀφίστασθαι.*

A (Γ)

ΛΑΛΙΑ Σ

‘*H δὲ λαλιά, εἴ τις αὐτὴν δρίζεσθαι βούλοιτο, εἶναι ἀν δόξειεν ἀκρασία τοῦ λόγου, ὁ δὲ λάλος τοιοῦτός τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν, ἀν δτιοῦν πρὸς αὐτὸν φθέγξηται, ὅτι οὐδὲν λέγει καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε καὶ ἀν ἀκούῃ αὐτοῦ, μαθήσεται· καὶ μεταξὺ δὲ ἀποκριωμένῳ ἐπιβάλλειν· ‘εἴπας σὺ; μὴ ἐπιλάθῃ, ὁ μέλλεις λέγειν’, καὶ ‘εὖ γε, ὅτι με ὑπέμνησας’ καὶ ‘τὸ λαλεῖν ως χρήσιμόν που’ καὶ ‘δ παρέλιπον’ καὶ ‘ταχύ γε συνῆκας τὸ πρᾶγμα’ καὶ*

πάλαι σε παρετήρουν, εἰς ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐμοὶ κατενεχθῆσῃ, καὶ ἔτέρας ἀρχὰς τοιαύτας πορίσασθαι, ὥστε μηδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντα· καὶ δταν γε τοὺς καθ' ἕνα ἀπογυμνώσῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τοὺς ἀθρόους καὶ συνεστηκότας πορευθῆναι καὶ φυγεῖν ποιῆσαι μεταξὺ χρηματίζοντας. καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα δὲ καὶ εἰς τὰς παλαιότερας εἰσιῶν κωλύειν τοὺς παῖδας προμανθάνειν· τοσαῦτα προσλαλεῖν τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις. καὶ τοὺς ἀπιέναι φάσκοντας δεινὸς προπέμψαι καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὰς οἰκίας. καὶ πυθόμενος *〈τὰ ἀπὸ〉* τῆς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν, προσδιηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος τότε γενομένην τοῖς δῆτορσι μάχην *〈καὶ τὴν Λακεδαιμονίοις ὑπὸ Λυσάνδρου〉*, καὶ οὓς ποτε λόγους αὐτὸς εἶπας εὑδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἄμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν, ὥστε τοὺς ἀκούοντας ἵτοι ἐπιλαθέσθαι ἢ ννστάξαι ἢ μεταξὺ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ συνδικάζων δὲ κωλῦσαι κρίναι καὶ συνθεωρῶν θεάσασθαι καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν λέγων, δτι χαλεπὸν τῷ λάλῳ ἐστὶ σιωπᾶν, καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα, καὶ δτι οὐκ ἀν σιωπήσειεν, οὐδὲ εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν εἶναι λαλίστερος. καὶ σκωπτόμενος ὑπομεῖναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ παιδίων, δταν αὐτὸν ἡδη καθεύδειν βουλόμενα κελεύῃ λέγειν· ἄττα, λαλεῖν τι ἡμῖν, δπως ἀν ἡμᾶς ὅπνος λάβῃ'.

B (Z)

ΛΟΓΟΠΟΠΑΣ

‘Η δὲ λογοποιία ἔστι σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὃν ⟨πιστεύεσθαι⟩ βούλεται ὁ λογοποιῶν, ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτος τις, οὗτος ἀπαντήσας τῷ φίλῳ εὐθὺς καταβαλὼν τὸ ἥθος καὶ μειδιάσας ἐρωτῆσαι· ‘πόθεν σύ’; καὶ ‘λέγεις τί καὶ πῶς’; ‘ἔχεις περὶ τοῦδε εἰπεῖν καινόν’; καὶ ὡς ἐπιβαλὼν ἐρωτᾶν· ‘μὴ λέγεται τι καινότερον; καὶ μὴν ἀγαθά γέ ἔστι τὰ λεγόμενα’, καὶ οὐκ ἔάσας ἀποκρίνασθαι εἰπεῖν· ‘τί λέγεις; οὐδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοὶ σε εὐωχῆσειν καινῶν λόγων’. καὶ ἔστιν αὐτῷ ἡ στρατιώτης ἡ παῖς ‘Ἀστείου τοῦ αὐλητοῦ ἡ Λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, οὗ φησιν ἀκηκοέναι. αἱ μὲν οὖν ἀναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦται εἰσιν αὐτοῦ, ὃν οὐδεὶς ἀν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. διηγεῖται δὲ τούτους φάσκων λέγειν, ὡς Πολυπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκε, καὶ Κάσσανδρος ἐζώγρηται· καὶ πάντα διεξιών πώς οἴεσθε πιθανῶς σχετλιάζειν λέγων· ‘δυστυχῆς Κάσσανδρος· ὃ ταλαιπωρος· ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἄλλ’ οὖν ἴσχυρὸς γενόμενος’. καὶ ἀν εἰπη τις αὐτῷ· ‘σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις’; φήσει τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν λόγον ἐπεντείνειν, καὶ πάντας συμφωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν περὶ τῆς μάχης· καὶ πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι. εἶναι δὲ ἐαντῷ καὶ σημεῖον, τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· δρᾶν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα· λέγει δέ, ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τούτοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἦδη πέμπτην ἡμέραν ἤκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὃς πάντα ταῦτα οἶδε. καὶ ‘δεῖ δέ’ αὐτόν σε μόνον εἰδέναι· πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων.

Γ (H)

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ Σ

Ἄμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεία δόξει εἶναι προσποίησοι τίς ἀγαθῶν οὐκ ὅντων, ὁ δὲ ἀλαζὼν τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ διαζεύγματι ἐστηκώς διηγεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ περὶ τῆς ἐργασίας τῆς δανειστικῆς διεξιέναι, ἥλικη, καὶ αὐτὸς ὅσα εἴληφε καὶ ἀπολώλεκε· καὶ ἂμα ταῦτα πλευρῶν πέμπειν τὸ παιδάριον εἰς τὴν τράπεζαν, δραχμῆς αὐτῷ κειμένης. καὶ συνδοιπόρου δὲ ἀπολαῦσαι ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς λέγων, ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου ἐστρατεύσατο, καὶ *⟨ὅπ⟩*ως αὐτῷ εἶχε, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτήρια ἐκόμισε· καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, δτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητῆσαι· καὶ ταῦτα φῆσαι, οὐδαμοῦ ἐκ τῆς πόλεως ἀποδεδημηκώς. καὶ γράμματα δὲ εἰπεῖν ὡς πάρεστι παρ' Ἀντιπάτρου τριττὰ δὴ λέγοντα παραγίνεσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν· καὶ διδομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελοῦς, δτι ἀπελρηται, δπως μηδ' ὑφ' ἐνὸς συκοφαντηθῆ, περαιτέρω φιλοσοφεῖν προσῆκε Μακεδόσι. καὶ ἐν τῇ σιτοδεῖᾳ δὲ ὡς πλείους ἦ πέντε τάλαντα αὐτῷ γένοιτο τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν· ἀνανεύειν γὰρ οὐ δύνασθαι. καὶ ἀγνώτων δὲ παρακαθημένων κελεῦσαι θεῖναι τὰς ψήφους ἔνα αὐτῶν καὶ ποσῶν καθ' ἐξακοσίας καὶ κατὰ μνᾶν καὶ προστιθεὶς πιθανῶς ἐκάστοις τούτων ὀνό-

ματα ποιῆσαι δέκα τάλαντα· καὶ τοῦτο φῆσας εἰσενηγέχθαι
εἰς ἐράνους αὐτῷ· καὶ τὰς τριηραρχίας εἰπεῖν ὅτι οὐ τί-
θησιν οὐδὲ τὰς λειτουργίας, ὅσας λελειτούργηκε. καὶ προ-
σελθὼν δ' εἰς τοὺς ἵππους τοὺς ἀγαθοὺς τοῖς πωλοῦσι
προσποιήσασθαι ὠνητιᾶν. καὶ ἐπὶ τὰς κλίνας ἐλθὼν ἴμα-
τισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι,
ὅτι τὸ χρυσίον οὐκ ἔχων αὐτῷ ἀκολουθεῖ. καὶ ἐν μισθωτῇ
οἰκίᾳ οἰκῶν φῆσαι ταύτην εἶναι τὴν πατρώαν πρὸς τὸν μὴ
εἰδότα, καὶ διότι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι
αὐτῷ πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

Δ (ΚΓ)

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ Σ

"Ἐστι δὲ ἡ ὑπερηφανία καταφρόνησίς τις πλὴν αὐτοῦ τῶν
ἄλλων, ὁ δὲ ὑπερήφανος τοιόσδε τις, οἷος τῷ σπεύδοντι
ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι φάσκειν ἐν τῷ περιπατεῖν. καὶ
εὖ ποιῆσας μεμνῆσθαι φάσκειν καὶ βιάξεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς
τὰς διαίτας κρίνειν ἐν *{τάχει}* ἐπιτρέψασι. καὶ χειροτονού-
μενος ἐξόμνυσθαι τὰς ἀρχάς, οὐ φάσκων σχολάζειν. καὶ
προσελθεῖν πρότερος οὐδενὶ θελῆσαι. καὶ τοὺς πωλούντας
τι ἡ μεμισθωμένους δεινὸς κελεῦσαι ἥκειν πρὸς αὐτὸν ἄμ-
ήμερα. καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐν-
τυγχάνουσι, κάτω κεκυφώς, ὅταν δὲ αὐτῷ δόξῃ, ἄνω πά-
λιν. καὶ ἐστιῶν τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν, ἀλλὰ
τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. καὶ προ-
αποστέλλειν δέ, ἐπὰν πορεύηται, τὸν ἐροῦντα, ὅτι προσέρ-
χεται. καὶ οὕτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν οὕτε λουόμενον οὕτε

ἐσθιοντα ἔᾶσαι ἀν εἰσελθεῖν. ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος πρός τινα τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς ψήφους διὰ θεῖναι καὶ κεφάλαιον ποιήσαντι γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον. καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι ‘χαρλέζοιο ἀν μοι’, ἀλλ’ ὅτι ‘βούλομαι γενέσθαι’ καὶ ‘ἀπέσταλκα πρὸς σὲ ληψόμενος’ καὶ ‘ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται’ καὶ ‘τὴν ταχίστην’. Ε (ΚΔ)

ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ Σ

Δόξειεν δ’ ἀν εἶναι ἡ δλιγαρχία *〈φιλαρχία〉* τις ἴσχυρῶς κέρδους γλιχομένη, δ δὲ δλιγαρχικὸς τοιοῦτος *〈τις〉*, οἷος τοῦ δήμου βουλευομένου, τίνας τῷ ἀρχοντι προσαιρήσονται τῆς πομπῆς τοὺς συνεπιμελησομένους, παρελθὼν ἀποφῆνασθαι, ώς δεῖ αὐτοκράτορας τούτους εἶναι, καν ἄλλοι προβάλλωνται δέκα, λέγειν· ‘ἴκανὸς εἰς ἔστι, τοῦτον δὲ ὅτι δεῖ ἄνδρα εἶναι’. καὶ τῶν ‘Ομήρου ἐπῶν τοῦτο ἐν μόνον κατέχειν, ὅτι ‘οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω’, τῶν δὲ ἄλλων μηδὲν ἐπίστασθαι. ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν λόγων χρήσασθαι, ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἡμᾶς συνελθόντας περὶ τούτων βουλεύσασθαι καὶ ἐκ τοῦ ὅχλου καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι καὶ παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζοντας καὶ ὑπὸ τούτων αὐτοὺς ὑβριζομένους ἢ τιμωμένους’, *〈καὶ〉* ὅτι ‘ἢ τούτους δεῖ ἢ ἡμᾶς οἰκεῖν τὴν πόλιν’. καὶ τὸ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἔξιὼν καὶ τὸ ἵματιον ἀναβεβλημένος καὶ μέσην κονδάν κεκαρμένος καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τοὺς τοιούτους λόγους κατὰ τὴν τοῦ ‘Ωιδείου’ ‘διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ οἰκητόν ἔστιν ἐν τῇ πόλει’, καὶ ώς ‘ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πάσχομεν ὑπὸ τῶν δεκαζο-

μένων', καὶ ὡς 'Θαυμάζω, τῶν πρὸς τὰ κοινὰ προσιόντων,
τί βούλονται', καὶ ὡς 'ἀχάριστόν ἐστι <τὸ πλῆθος καὶ ἀεὶ>,
τοῦ νέμοντος καὶ διδόντος', καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, ὅταν παρακάθηται τις αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν.
καὶ εἰπεῖν· 'πότε παυσόμεθα ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν καὶ τῶν
τριηραρχιῶν ἀπολλύμενοι'; καὶ 'ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημα-
γωγῶν γένος, τὸν Θησέα πρῶτον φήσας τῶν οὐκῶν τῇ
πόλει γεγονέναι αἴτιον, τοῦτον γὰρ ἐκ δώδεκα πόλεων εἰς
μίαν καταγαγόντα <τὰ πλῆθη> λῦσαι τὰς βασιλείας· καὶ
δίκαια αὐτὸν παθεῖν, πρῶτον γὰρ αὐτὸν ἀπολέσθαι ὑπὸ^{*}
αὐτῶν'. καὶ τοιαῦτα ἔτερα πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολι-
τῶν τοὺς ὁμοτρόπους καὶ ταῦτα προαιρουμένους. ς (Κς)

ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ

'Η δὲ μικροφιλοτιμία δόξει εἶναι ὅρεξις τιμῆς ἀνελεύ-
θερος, δ δὲ μικροφιλότιμος τοιοῦτός τις, οἷος σπουδάσαι
ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακεί-
μενος δειπνῆσαι. καὶ τὸν νίὸν ἀποκεῖραι ἀγαγεῖν εἰς Δελ-
φούς. καὶ ἐπιμεληθῆναι δέ, ὅπως αὐτῷ δ ἀκόλουθος Αἰ-
θίοψ ἔσται. καὶ ἀποδιδοὺς μνᾶν ἀργυρίου καινὸν ποιῆσαι
ἀποδοῦναι. καὶ κολοιῷ δὲ ἐνδον τρεφομένῳ δεινὸς κλι-
μάκιον πρίασθαι καὶ ἀσπίδιον χαλκοῦν ποιῆσαι, δ ἔχων
ἐπὶ τοῦ κλιμακίου δ κολοιὸς πηδήσεται. καὶ βοῦν θύσας
τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλῶσαι,
στέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν,
ὅτι βοῦν ἔθυσε. καὶ πομπεύσας μετὰ τῶν ἵππέων τὰ μὲν
ἄλλα πάντα δοῦναι τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλλό-

μενος δὲ θοίματιον ἐν τοῖς μέωψι κατὰ τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. καὶ κυναρίου δὲ Μελιταίου τελευτήσαντος αὐτῷ μνῆμα ποιῆσαι καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι ἀλάδος Μελιταῖος'. καὶ ἀναθεὶς δάκτυλον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ τοῦτον ἐκτρίβειν στεφανοῦν ἀλείφειν ὅσημέραι. ἀμέλει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά, καὶ παρεσκευασμένος λαμπρὸν ἴματιον καὶ ἐστεφανωμένος παρελθὼν εἰπεῖν· ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις [τὰ ἱερὰ] τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, τὰ ἱερὰ ἄξια καὶ τὰ ἱερὰ καλά, καὶ ὑμεῖς δέχεσθε τὰ ἀγαθά'. καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας ἀπιὼν διηγήσασθαι οἴκαδε τῇ αὐτοῦ γυναικὶ, ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερῶν. καὶ πλειστάκις δὲ ἀποκείρασθαι καὶ τοὺς ὁδόντας λευκοὺς ἔχειν καὶ τὰ ἴματα δὲ χρηστὰ μεταβάλλεσθαι καὶ χρίσματι ἀλείφεσθαι. καὶ τῆς μὲν ἀγορᾶς πρὸς τὰς τραπέζας προσφοιτᾶν, τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τούτοις διατρίβειν, οὗ ἂν οἱ ἔφηβοι γυμνάζωνται, τοῦ δὲ θεάτρου καθῆσθαι, ὅταν ἢ θέα, πλησίον τῶν στρατηγῶν. καὶ ἀγοράζειν αὐτῷ μὲν μηδέν, ξένοις δὲ εἰς Βυζάντιον ἐπιστάλματα, καὶ Λακωνικὰς κύνας εἰς Κύζικον πέμπειν καὶ μέλι Ὑμήττιον εἰς Ρόδον, καὶ ταῦτα ποιῶν τοῖς ἐν τῇ πόλει διηγεῖσθαι. ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι δεινὸς καὶ τίτυρον κτήσασθαι καὶ Σικελικὰς περιστερὰς καὶ δορκαδείους ἀστραγάλους καὶ Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαιμονος καὶ αὐλαίαν Πέρσας ἐνυφασμένην καὶ παλαιστρίδιον κόνιν ἔχον καὶ σφαιριστήριον. καὶ τοῦτο περιών χρηννύναι τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὀπλομάχοις, τοῖς ἀρμονικοῖς ἐνεπιδείκνυσθαι· καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὕστερον ἔπεισιν ἐπὶ <τῷ εἰπεῖν τὸν ἔτερον> τῶν θεωμένων πρὸς τὸν ἔτερον, δτὶ τούτου ἔστιν ἡ παλαιότρα.

Z (KA)

EIPΩΝΕΙΑΣ

‘*H* μὲν οὖν εἰρωνεία δόξειεν ἀν εἶναι, ώς τύπῳ λαβεῖν,
προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων, δ δὲ εἰρων
τοιοῦτος τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἔχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν,
οὐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ
τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν
τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς καθ’ ἑαυτοῦ λεγο-
μένοις. καὶ πρὸς τοὺς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦντας
πράως διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν
βουλομένοις προστάξαι ἐπανελθεῖν. καὶ μηδὲν ὅν πράττει
δμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλεύεσθαι· καὶ προσποιήσασ-
θαι ἄρτι παραγεγονέναι καὶ ὁψὲ γενέσθαι αὐτὸν καὶ μαλα-
κισθῆναι. καὶ πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας
(φῆσαι ώς οὐδὲν ἔχει, καὶ πωλῶν φῆσαι), ώς οὐ πωλεῖ,
καὶ μὴ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι μὴ προσποι-
εῖσθαι, καὶ ἴδων φῆσαι μὴ ἐωρακέναι, καὶ δμολογήσας μὴ
μεμνῆσθαι· καὶ τὰ μὲν σκέψασθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰ-
δέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δ’ ἥδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὗτος δια-
λογίσασθαι. καὶ τὸ δλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ
λόγου χρῆσθαι· ‘οὐ πιστεύω’, ‘οὐχ ὑπολαμβάνω’, ‘ἐκπλήτ-
τομαι’ καὶ ‘λέγεις αὐτὸν ἔτερον γεγονέναι’, ‘καὶ μὴν οὐ
ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήει παράδοξόν μοι τὸ πράγμα’ ‘ἄλλω
τινὶ λέγε δπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω ἢ ἐκείνου καταγνῶ, ἀπο-
ροῦμαι’ ‘ἄλλ’ ὅρα, μὴ σὺ θᾶττον πιστεύεις’. *H (A)*

ΚΟΛΑΚΕΙΑ Σ

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις δμιλίαν αἰσχρὰν εἶναι,
συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι, τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν
τινα, ὥστε ἀμα πορευόμενον εἰπεῖν· ἐνθυμῆ, ως ἀπο-
βλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο οὐδενὶ τῶν ἐν τῇ
πόλει γίνεται πλὴν σοῦ. ἡνδοκίμεις χθὲς ἐν τῇ στοᾶ·
πλειόνων γὰρ ἡ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων καὶ ἐμπε-
σόντος λόγου, τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένους
πάντας ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενεχθῆναι. καὶ ἄλλα τοι-
αῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκύδα, καὶ ἔάν τι
πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πνεύματος προσενεχθῆ
ἄχυρον, καρφολογῆσαι καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν· ὅρᾶς;
ὅτι δυοῖν σοι ἡμερῶν οὐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν
πώγωνα μεστόν, καίπερ εἴ τις καὶ ἄλλος ἔχεις πρὸς τὰ
ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα. καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι τοὺς
ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος, καὶ
ἐπισημήνασθαι δέ, εἰ παύσεται, ὁρθῶς, καὶ σκώψαντι
ψυχρῶς ἐπιγελάσαι τό τε ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ στόμα ὡς
δὴ οὐ δυνάμενος κατασκεῖν τὸν γέλωτα. καὶ τοὺς ἀπαν-
τῶντας ἐπιστῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν αὐτὸς παρέλθῃ. καὶ
τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος εἰσενέγκας δοῦναι
δρῶντος αὐτοῦ, καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν· χρηστοῦ πατρὸς
νεόττια. καὶ συνωνούμενος ἐπικρηπīδας τὸν πόδα φῆσαι
εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος. καὶ πορευομένου πρὸς
τινα τῶν φίλων προδραμὼν εἰπεῖν ὅτι ἡ πρὸς σὲ ἔρχεται,
καὶ ἀναστρέψας ὅτι ἡ προσήγγελκα. ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ

γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί. καὶ τῶν
έστιωμένων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον καὶ παραμένων
εἰπεῖν· ὡς μαλακῶς ἐσθίεις³, καὶ ἄρα τι τῶν ἀπὸ τῆς
τραπέζης φῆσαι· τούτῳ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι⁴, καὶ ἐρω-
τῆσαι, μὴ διγοῦ, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, καὶ εἴ τι
περιστείλῃ αὐτόν, καὶ μὴν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ οὓς προσ-
πίπτων διαψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων τοῖς ἄλ-
λοις λαλεῖν. καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ
προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρῶσαι. καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ
ηρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι καὶ τὴν
εἰκόνα δμοίαν εἶναι.

Θ (B)

ΑΡΕΣΚΕΙΑ Σ

Ἡ δὲ ἀρέσκειά ἐστι μέν, ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν, ἔντευξις οὐκ
ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἥδονῆς παρασκευαστική, δ δὲ ἀρεσκος
ἀμέλει τοιοῦτός τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας καὶ
ἄνδρα κράτιστον εἰπὼν καὶ θαυμάσας ἴκανῶς, ἀμφοτέραις
ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι καὶ μικρὸν προπέμψας καὶ ἐρωτήσας,
πότε αὐτὸν ὅψεται, ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ παρακλη-
θεὶς δὲ πρὸς δίαιταν μὴ μόνον φ πάρεστι βούλεσθαι ἀρέ-
σκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινός εἶναι δοκῇ εἰς.
καὶ τοὺς ξένους δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολι-
τῶν. Καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνον κελεῦσαι καλέσαι τὰ
παιδία τὸν ἔστιῶντα, καὶ εἰσιόντα φῆσαι σύκου δμοιότερα
εἶναι τῷ πατρὶ, καὶ προσαγόμενος φιλῆσαι καὶ παρ' αὐτὸν

καθίστασθαι· καὶ τοῖς μὲν συμπαίζειν αὐτὸς λέγων ἀσκός,
πέλεκυς· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν ἅμα θλιβό-
μενος.

I (E)

ΠΕΡΙΕΡΓΙΑ Σ

Ἄμελει <ἡ> περιεργία δόξει εἶναι προσποίησίς τις λόγων
καὶ πράξεων μετὰ εὔνοίας, ὁ δὲ περίεργος τοιοῦτος τις,
<οὗτος> ἐπαγγέλλεσθαι [ἀναστάς], ἢ μὴ δυνήσεται. καὶ
διμολογουμένου τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι ἀνταστὰς ἐλεγ-
χθῆναι. καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράδαι, ἢ
ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν. καὶ διείργειν τοὺς μαχο-
μένους, καὶ οὓς οὐ γινώσκει. καὶ ἀτραποῦ ἥγήσασθαι, εἴτα
μὴ δύνασθαι εύρεῖν, οὗ πορεύεται. καὶ τὸν στρατηγὸν προ-
σελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει παρατάττεσθαι, καὶ τί μετὰ
τὴν αὔριον παραγγελεῖ. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν,
ὅτι ἡ μήτηρ ἥδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ. καὶ ἀπαγορεύ-
οντος τοῦ ἰατροῦ, δπως μὴ δώσει οἶνον τῷ μαλακιζομένῳ,
διδόναι φήσας βούλεσθαι διάπειραν λαμβάνειν εὐτρεπίσαι
τὸν κακῶς ἔχοντα. καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι
ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ
τῆς μητρὸς καὶ αὐτῆς <τῆς> γυναικὸς τοῦνομα καὶ ποδαπή
ἔστι, καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν·
καὶ διηνύναι μέλλων εἰπεῖν πρὸς τοὺς περιεστηκότας, ὅτι
‘καὶ πρότερον πολλάκις διώμοκα’.

IA (IG)

ΑΚΑΙΡΙΑ Σ

‘*H μὲν οὖν ἀκαιρία ἔστιν ἐπίτευξις <χρόνον> λυποῦσα τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὁ δὲ ἀκαιρος τοιοῦτος τις, οὗτος ἀσχολουμένω προσελθὼν ἀνακοινοῦσθαι. καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττουσαν. καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν κελεῦσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι. καὶ μαρτυρήσων παρεῖναι τοῦ πράγματος ἦδη κεκριμένου. καὶ κεκλημένος εἰς γάμους τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν. καὶ ἐκ μακρᾶς ὅδοῦ ἥκοντας ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον. δεινὸς δὲ καὶ προσάγειν ὡνητὴν πλείω διδόντα ἦδη πεπρακότι. καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι εἴξ ἀρχῆς διδάσκων. καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι, ἢ μὴ βούλεται τις γενέσθαι, αἰσχύνεται δὲ ἀπείπασθαι. καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἥκειν τόκον ἀπαιτήσων. καὶ μαστιγούμενου οἰκέτου παρεστώς διηγεῖσθαι, δτι καὶ αὐτοῦ ποτε παῖς οὗτως πληγὰς λαβὼν ἀπήγξατο. καὶ παρὼν διαλτῇ συγκρούειν, ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. καὶ ὀρχησόμενος ἄψασθαι ἑτέρου μηδέπω μεθύοντος.* IB (IB)

ΒΔΕΛΥΡΙΑ Σ

Οὐ χαλεπὸν δέ ἔστι τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι· ἔστι γὰρ παιδιὰ ἐπιφανῆς καὶ ἐπονείδιστος, ὁ δὲ βδελυρὸς τοιοῦτος <τις>, οὗτος ἀπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις ἀνασυράμενος

δεῖξαι τὸ αἰδοῖον. καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν οἱ ἄλλοι παύωνται, καὶ συρίττειν, οὓς ἡδέως θεωροῦσιν οἱ λοιποί· καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέατρον, ἀνακύψας ἐργυεῖν, ἵνα τοὺς καθημένους ποιῆσῃ μεταστραφῆναι. καὶ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα ἢ τὰ μύρτα ἢ τὰ ἀκρόδρυα ἐστηκὼς τραγηματίζεσθαι, ἅμα τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν· καὶ καλέσαι δὲ τῶν παρόντων δνομαστί τινα, φὴ μὴ συνήθης ἐστί. καὶ σπεύδοντας δέ που δρῶν <περιμεῖναι κελεῦσαι>. καὶ ἡττωμένῳ δὲ μεγάλῃ δίκῃ ἀπιόντι ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου προσελθεῖν καὶ συνησθῆναι. καὶ δψωνεῖν ἑαυτῷ καὶ αὐλητοίδας μισθοῦσθαι καὶ δεικνύειν δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὠψωνημένα καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα. καὶ διηγεῖσθαι προστὰς πρὸς κονδεῖον ἢ μυροπώλιον, ὅτι μεθύσκεσθαι μέλλει. Καὶ εἰς δρυιθοσκόπου τῆς μητρὸς ἔξελθούσης βλασφημῆσαι. καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον καὶ γελάσαι ως τεράστιόν τι πεποιηκώς. καὶ αὐλούμενος δὲ κροτεῖν ταῖς χερσὶ μόνος τῶν ἄλλων καὶ συντερετίζειν καὶ ἐπιτιμᾶν τῇ αὐλητῷδι, τί οὔτω ταχὺ ἐπαύσατο. καὶ ἀποπτύσαι δὲ βουλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσπτύσαι τῷ οἰνοχόῳ.

ΙΓ (ΙΑ)

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ

"Ἐστιν ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευστὰ σώματος λύπης παρασκευαστική, ὁ δὲ δυσχερῆς τοιοῦτος τις, οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τοὺς δυνυχας μέλανας περιπατεῖν καὶ φῆσαι ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενικὰ ἀρρωστήματα· ἔχειν γὰρ αὐτὸν

καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον, καὶ οὐκ εἶναι ὁμόδιον
αὐτῶν εἰς τὸ γένος ὑποβάλλεσθαι. ἀμέλει δὲ δεινὸς καὶ
ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς
δακτύλοις καὶ μὴ θεραπεῦσαι ἀλλ’ ἔᾶσαι θηριωθῆναι· καὶ
τὰς μασχάλας δὲ θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρι ἐπὶ¹
πολὺ τῶν πλευρῶν καὶ τοὺς ὀδόντας μέλανας καὶ ἐσθιο-
μένους ὥστε δυσέντευκτος εἶναι καὶ ἀηδής. Καὶ τὰ τοιαῦτα·
ἐσθίων ἀπομύττεσθαι· θύων ἄμ’ ἀδαξᾶσθαι· προσλαλῶν
ἀπορρίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος· ἄμα πιὼν προσεργγάνειν.
ἀναπόννιπος ἐν τοῖς στρώμασι μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
κοιμᾶσθαι. ἔλαϊ φαπλῷ ἐν βαλανείῳ χρώμενος σφύζεσθαι·
καὶ χιτωνίσκον παχὺν καὶ ἴμάτιον σφόδρα λεπτὸν καὶ
κηλίδων μεστὸν ἀναβαλλόμενος εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν.

ΙΔ (ΙΘ)

ΑΗΔΙΑ Σ

Ἐστιν ἡ ἀηδία, ὡς δρῷ λαβεῖν, ἔντευξις λύπης ποιητικὴ
ἄνευ βλάβης, δὲ ἀηδής τοιοῦτός τις, οἷος ἐγείρειν ἀρτί²
καθεύδοντα εἰσελθόν, ἵνα αὐτῷ λαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαι δὴ
μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελθῷ δεῖσθαι ἐπισχεῖν, ἕως
ἄν περιπατήσῃ. καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος,
μασώμενος σιτίζειν αὐτὸς; καὶ ὑποκορίζεσθαι ποππύζων
καὶ πανουργότερον τοῦ πάππου καλῶν. καὶ ἐσθίων δὲ ἄμα
διηγεῖσθαι, ὡς ἔλλέβορον πιὼν ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη
καὶ ζωμοῦ τοῦ παρακειμένου ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν αὐτῷ
μελαντέρα <εἴη> ἡ χολή. καὶ ἐρωτῆσαι δὲ δεινὸς ἐναντίον
τῶν οἰκείων· ἐπον, μάμη, ὅτ’ ὕδινες καὶ ἔτικτές με, τίς
ἡμέρα; καὶ ὑπὲρ αὐτῆς δὲ λέγειν ὡς ἡδύ ἐστι, καὶ ἀμ-
φότερα δὲ οὐκ ἔχοντα οὐράνοιον ἄνθρωπον λαβεῖν³. καὶ
ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶ παρ’ αὐτῷ λακναῖον· καὶ ὡς κῆπος

λάχανα πολλὰ ἔχων καὶ ἀπαλά [ῶστε εἶναι ψυχρόν]·
καὶ μάγειρος εὗ τὸ δψον σκευάζων· καὶ δτι ἡ οἰκία αὐτοῦ
πανδοκεῖόν ἐστι· μεστὴ γάρ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶναι
τὸν τετρημένον πίθον· εὗ ποιῶν γάρ αὐτοὺς οὐ δύνασθαι
ἔμπλησαι. καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτοῦ,
ποῖός τις ἐστι, τῷ συνδειπνοῦντι· καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ¹
τοῦ ποτηρίου εἰπεῖν, δτι τὸ τέρψον τοὺς παρόντας παρε-
σκεύασται, καὶ δτι αὐτήν, ἐὰν κελεύσωσιν, δ παῖς μέτεισι
παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἥδη, δπως πάντες ὑπ' αὐτῆς αὐλώ-
μεθα καὶ εὐφρανώμεθα.

IE (K)

ΑΓΡΟΙΚΙΑ Σ

‘Η δὲ ἀγροικία δόξειεν ἄν εἶναι ἀμαθία ἀσχήμων, δ δὲ
ἀγροικος τοιοῦτος τις, οἷος κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν
πορεύεσθαι· καὶ τὸ μύρον φάσκειν οὐδὲν τοῦ θύμου ἥδιον
δῖειν· καὶ μείζω τοῦ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν· καὶ
μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν. καὶ τοῖς μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις
ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἀνακοινοῦσθαι περὶ
τῶν μεγίστων καὶ τοῖς παρ’ αὐτῷ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς
ἐν ἀγρῷ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγεῖσθαι. καὶ
ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθιζάνειν, ὥστε τὰ γυμνὰ
αὐτοῦ φαίνεσθαι. καὶ ἐπ’ ἄλλῳ μὲν μηδενὶ <μήτε θαυ-
μάζειν> μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν ταῖς δόδοις, δταν δὲ ἵδη
βοῦν ἦ δνον ἦ τράγον, ἐστηκώς θεωρεῖν. καὶ προσαιρῶν

δέ τι ἐκ τοῦ ταμείου δεινὸς φαγεῖν, καὶ ζωρότερον πιεῖν·
καὶ τὴν σιτοποιὸν πειρῶν λαθεῖν. κατ' ἀλέσαι μετ' αὐτῆς
τοῖς ἔνδον πᾶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια. καὶ ἀριστῶν δὲ
ἄμα τοῖς υποζυγίοις ἐμβαλεῖν. τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτός
• καὶ τὸν κύνα προσκαλεσάμενος καὶ ἐπιλαβόμενος τοῦ ὁγύ-
χους εἰπεῖν· Ὁὗτος φυλάττει τὸ χωρίον καὶ τὴν οἰκίαν·
καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρά του λαβὼν ἀποδοκιμάζειν, λίαν
γὰρ λυπρὸν εἶναι, καὶ ἔτερον ἀνταλλάτεσθαι· καὶ εἰ τὸ
ἄροτρον ἔχοησεν ἢ κόφινον ἢ δρέπανον ἢ θύλακον, ταῦτα
τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμησκόμενος *(ἀπαιτεῖν)*
καὶ εἰς ἄστυ καταβαίνων ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα, πόσου
ῆσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος καὶ εἰ σήμερον νουμηνίαν
ἄγει, καὶ εἰπεῖν εὐθὺς δτι βούλεται καταβὰς ἀποκείρασθαι
καὶ τῆς αὐτῆς ὄδοῦ παριὼν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίον τοὺς
ταρλίχους· καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσαι· καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα
δὲ ἥλους ἐγκροῦσαι.

I₅ (Δ)

ΑΝΑΙΣΘΠΣΙΑΣ

"Ἐστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὅωρ εἰπεῖν, βραδυτῆς ψυχῆς
ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, ὁ δὲ ἀναισθητος τοιοῦτος τις, οἷος
λογισάμενος ταῖς ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας ἐρωτᾶν
τὸν καρακαθήμενον· τί γίνεται; καὶ δίκην φεύγων καὶ
ταύτην εἰσιέναι μέλλων ἐπιλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύ-
εσθαι. καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καταλείπεσθαι
καθεύδων. καὶ πολλὰ φαγὼν, τῆς νυκτὸς *(ἀναστὰς)* ὡς
ἔπι θάκον κοιμηθῆναι καὶ ὑπὸ κυνὸς τῆς τοῦ γείτονος δηχ-
θῆναι. καὶ λαβὼν *(τι)* καὶ ἀποθεὶς αὐτὸς, τοῦτο ζητεῖν

καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν. καὶ ἀπαγγέλλοντος αὐτῷ, δτι τετελεύτηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας εἰπεῖν· ὅγαθῇ τύχῃ. δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων ἀργύριον δφειλόμενον μάρτυρας παραλαβεῖν. καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, δτι σικύους οὐκ ἡγόρασεν. καὶ τὰ παιδία ἔαντοῦ παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν [καὶ] εἰς κόπον ἐμβαλεῖν. καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς φακῆν ἔψων δίς ἄλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν ἀβρωτὸν ποιῆσαι. καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν· ἥδυ γε τῶν ἀστρων νομίζει, <δτι δὴ καὶ οἱ ἄλλο λέγοντι πίσσης.〉 καὶ λέγοντός τινος· πόσους οἴει κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας ἐξενηέχθαι νεκρούς; πρὸς τοῦτον εἰπεῖν· ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιτο'.

ΙΖ (ΙΔ)

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ἄμελει ή δεισιδαιμονία δόξειεν <ἄν> εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον, δ δὲ δεισιδαιμων τοιοῦτος τις, οἷος ἐπιχρωνῆν, ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιρρανάμενος ἀπὸ ιεροῦ δάφνην εἰς τὸ στόμα λαβὼν οὕτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. καὶ τὴν ὄδὸν ἐὰν ὑπερδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἔως διεξέλθῃ τις ἡ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλῃ. καὶ ἐὰν ἵδῃ ὅφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐὰν παρελαν, Σαβάζιον καλεῖν, ἐὰν δὲ ιερόν, ἐνταῦθα ἡρῷον εύθὺς ἵδρυσασθαι. καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριὼν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ἐὰν μῆς θύ-

λακον ἀλφιτηρὸν διαφάγη, πρὸς τὸν ἔξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν, τί χρὴ ποιεῖν· καὶ ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἐπιρράψαι, μὴ προσέχειν τούτοις, ἀλλ’ ἀποτραπεῖς ἐκθύσασθαι. καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθᾶραι δεινὸς Ἐκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγονέναι· καν γλαῦκες βιδίζοντος αὐτοῦ *(ἀνακράγωσι)*, ταράττεσθαι καὶ εἴπας·

“Αθηνᾶ ορείττων” παρελθεῖν οὕτω. καὶ οὔτε ἐπιβῆναι μνήματι οὔτ’ ἐπὶ νεκρὸν οὔτ’ ἐπὶ λεχώ ἐλθεῖν ἐθελῆσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ μιαίνεσθαι συμφέρον αὐτῷ φῆσαι εἶναι. καὶ ταῖς τετράσι δὲ καὶ ταῖς ἑβδόμαις *(φθίνοντος)* προστάξας οἶνον ἔψειν τοῖς ἔνδον ἐξελθὼν ἀγοράσαι μυρσίνας, λιβανωτὸν, πόπανα καὶ εἰσελθὼν εἰσω στεφανῶν τοὺς Ἐρμαφροδίτους δλην τὴν ἡμέραν. καὶ δταν ἐνύπνιον ἴδη, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντεις, πρὸς τοὺς ὁρνιθοσκόπους, ἐρωτήσων, τίνι θεῶν ἢ θεᾶς εὑχεσθαι δεῖ. καὶ τελεσθησόμενος πρὸς τοὺς Ὁρφεοτελεστάς. καὶ τῶν περιρραινομένων ἐπὶ θαλάττης ἐπιμελῶς δόξειεν ἄν εἶναι κατὰ μῆνα πορευόμενος μετὰ τῆς γυναικὸς (ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἡ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης) καὶ τῶν παιδῶν, καν ποτε ἐπίδη σκορόδῳ ἐστεμμένων τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι καὶ ιερεῖας καλέσας σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶραι. μανόμενον δὲ ἴδων ἢ ἐπίληπτον φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι.

IH (Ις)

ΟΨΙΜΑ ΘΙΑΣ

‘Η δὲ ὁψιμαδία φιλοπονία δόξειεν ἀν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν, ὁ δὲ ὁψιμαθὴς τοιοῦτος τις, οὗτος ὁγήσεις μανθάνειν ἔξηκοντα ἔτη γεγονώς καὶ τούτας λέγων παρὰ πότον ἐπιλανθάνεσθαι· καὶ παρὰ τοῦ νίοῦ μανθάνειν τὸ ‘ἐπὶ δόρυ’ καὶ ‘ἐπὶ ἀσπίδα’ καὶ ‘ἐπ’ οὐράν’. καὶ εἰς ἥρωα συμβάλλεσθαι τοῖς μειρακίοις λαμπάδα τρέχειν. ἀμέλει δὲ καν που κληθῆ εἰς ‘Ηράκλειον, ϕίψας τὸ ἴμάτιον τὸν βοῦν αἴρεσθαι, ἵνα τραχηλίσῃ· καὶ προσανατρίβεσθαι εἰσιῶν εἰς τὰς παλαιότρας. καὶ ἐν τοῖς θαύμασι τρία ἢ τέτταρα πληρώματα ὑπομένειν τὰ ἄσματα ἐκμανθάνων. καὶ τελούμενος τῷ Σαβαζίῳ σπεῦσαι, δπως καλλιστεύσῃ παρὰ τῷ ἰερεῖ. καὶ ἐρῶν ἐταίρας καὶ κριοὺς προσβάλλων ταῖς θύραις πληγὰς εἰληφώς ὑπ’ ἀντεραστοῦ δικάζεσθαι. καὶ εἰς ἀγρὸν ἐφ’ ἵππου ἀλλοτρίου κατοχούμενος ἅμα μελετᾶν ἵππάζεσθαι καὶ πεσὼν τὴν κεφαλὴν κατεαγέναι. καὶ ἐν δεκαδισταῖς συνάγειν τοὺς μετ’ αὐτοῦ συναύξοντας. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παῖζειν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀκόλουθον. καὶ διατοξεύεσθαι καὶ διακοντίζεσθαι τῷ τῶν παιδῶν παιδαγωγῷ καὶ ἅμα μανθάνειν παρ’ αὐτοῦ ‘παραινεῖν’, ὡς ἀν καὶ ἐκείνου μὴ ἐπισταμένου. καὶ παλαιῶν δ’ ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ ἔδραν στρέφειν, δπως πεπαιδεῦσθαι δοκῇ. καὶ δταν φσι^ν ‘ἐγγυής’ γυναικες, μελετᾶν δρχεῖσθαι αὐτὸς αὐτῷ τερετίζων.

I Θ (KZ)

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑ Σ

"Εστιν ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον δεδομένων, ὁ δὲ μεμψίμοιρος τοῖόσδε τις, οὗτος ἀποστείλαντος μερίδα τοῦ φίλου εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα· ἐφθόνησέ μοι τοῦ ζωμοῦ καὶ τοῦ οἰναρίου οὐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας'. καὶ ὑπὸ τῆς ἑταίρας καταφιλούμενος εἰπεῖν· 'θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὗτος με φιλεῖς'. καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν, οὐ διότι ὕει, ἀλλὰ διότι ὕστερον. καὶ εὐδόκων ἐν τῇ δδῷ βαλλάντιον εἰπεῖν· 'ἀλλ' οὐ θησαυρὸν εὔρηκα οὐδέποτε'. καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος· 'θαυμάζω' εἰπεῖν 'ὅτι ὑγιὲς οὗτος ἄξιον ἔώνημαι'. καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον δῖτι 'νιός σοι γέγονεν' εἰπεῖν δῖτι 'ἄν προσθῆς' „καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἀπεστιν“ ἀληθῆ ἐρεῖς". καὶ δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων· καὶ ἐράνον εἰσενεγχθέντος παρὰ τῶν φίλων καὶ φήσαντός τινος· 'ἴλαρδος ἵσθι, καὶ πῶς'; εἰπεῖν, 'δῖτι δεῖ τάργυριον ἀποδοῦναι ἐκάστῳ καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὅφείλειν ὡς εὐεργετημένον;'

K (IZ)

ΑΥΘΑΔΕΙΑ Σ

"Η δὲ αὐθάδειά ἐστιν ἀπήνεια δμιλίας ἐν λόγοις, ὁ δὲ αὐθάδης τοιοῦτός τις, οὗτος ἐρωτηθεὶς· 'ὅτι δεῖνα ποῦ ἐστιν'; εἰπεῖν· 'πράγματά μοι μὴ πάρεχε'· καὶ προσαγορευθεὶς μὴ ἀντιπροσειπεῖν. *(καὶ)* πωλῶν τι μὴ λέγειν τοῖς ὀνουμένοις, πόσου ἄν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν, τί εὔρεσκει. καὶ

τοῖς τιμῶσι καὶ πέμπουσιν εἰς τὰς ἑορτὰς εἰπεῖν, δτι οὐκ
ἄν γένοιτο διδόμενα· καὶ οὐκ ἔχειν συγγνώμην οὔτε τῷ
ὅνπωσαντι αὐτὸν ἀκουσίως οὔτε τῷ ὕσαντι οὔτε τῷ ἐμ-
βάντι. καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν εἰπών,
δτι οὐκ ἄν δοίη, ὅστερον ἥκειν φέρων καὶ λέγειν, δτι
ἀπόλλυσι καὶ τοῦτο τὸ ἀργύριον. καὶ προσπταίσας ἐν τῇ
ὅδῳ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ. καὶ [ἀναμεῖναι] οὐκ
ἄν υπομεῖναι πολὺν χρόνον οὐδένα. καὶ οὔτε ἄσαι οὔτε
φῆσιν εἰπεῖν οὔτε δρκήσασθαι ἄν ἐθελήσειεν. δεινὸς δὲ καὶ
τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

KA (IE)

ΑΠΙΣΤΙΑ Σ

"Εστιν ἀμέλει ἡ ἀπιστία υπόληψίς τις ἀδικίας κατὰ πάν-
των, δ δὲ ἀπιστος τοιοῦτος τις, οἶος ἀποστείλας τὸν παῖδα
ὄψωνήσοντα ἔτερον παῖδα πέμπειν τὸν πευσόμενον, πόσον
ἐπράτο. καὶ φέρων αὐτὸς τὸ ἀργύριον κατὰ στάδιον καθί-
ζων ἀριθμεῖν, πόσον ἔστιν. καὶ τὴν γυναικα τὴν αὐτοῦ
ἔρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτόν, καὶ εἰ
σεσήμανται τὸ κυλιούχιον, καὶ εἰ δ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν
τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται· καὶ ἄν ἐκείνη φῆ, μηδὲν ἥττον
αὐτὸς ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων καὶ ἀνυπόδητος
τὸν λύχνον ἄψας ταῦτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι
καὶ οὕτω μόλις ὅπνου τυγχάνειν. καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ
ἀργύριον μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως μὴ δύ-
ναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι. καὶ τὸ ἴμάτιον δὲ ἐκδοῦναι *(πλῦ-
ναι)* δεινὸς οὐχ δς βέλτιστα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ἢ ἄξιος
ἐγγυητῆς τοῦ κναφέως. καὶ ὅταν ἥκῃ τις αἰτησόμενος ἐκ-
πώματα, μάλιστα μὲν μὴ δοῦναι, ἄν δ' ἄρα τις οἰκεῖος ἢ

καὶ ἀναγκαῖος, μόνον οὐ πυρώσας καὶ στήσας καὶ σχεδὸν ἔγγυητὴν λαβὼν χρῆσαι. καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολουθοῦντα κελεύειν αὐτοῦ ὅπισθεν μὴ βαδίζειν ἀλλ᾽ ἔμπροσθεν, ἵνα φυλάττῃ αὐτόν, μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ. καὶ τοῖς εἰληφόσι. τι παρ' αὐτοῦ καὶ λέγουσι· ‘πόσον, κατάθον· οὐ γὰρ σχολάζω πω, πέμπειν’· „μηδὲν πραγματεύον· ἐγὼ γάρ, ἀν σὺ σχολάσῃς, συνακολουθήσω.“ KB (IH)

ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑ Σ

Ἐστι δὲ ἡ μικρολογία φειδωλία τοῦ διαφόρου ὑπὲρ τὸν καιρόν, δ δὲ μικρολόγος τοιοῦτος τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. καὶ δμοσιτῶν ἀριθμεῖν τε κύλικας, πόσας ἔκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. καὶ δσα μικροῦ τις πριάμενος λογίζεται, πάντα φάσκων εἶναι. καὶ οἰκέτον χύτραν ἢ λοπάδα κατάξαντος εἰσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἐκβαλούσης τρίχαλκον οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰς κιβωτοὺς καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα. καὶ ἐάν τι πωλῇ, τοσούτου ἀποδόσθαι, ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριαμένῳ. καὶ οὐκ ἄν ἔᾶσαι οὔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου οὔτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ πορευθῆναι οὔτε ἐλαίαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. καὶ τοὺς δρονς δ' ἐπισκοπεῖσθαι ὀσημέραι εἰ διαμένουσιν οἱ αὐτοί. δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημερίαν πρᾶξαι καὶ τόκον τόκου. καὶ ἔστιῶν δημότας μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι. καὶ δψωνῶν μηδὲν πριά-

μενος εἰσελθεῖν. καὶ ἀπαγορεῦσαι τῇ γυναικὶ μήτε ἄλας
χρηνύειν μήτε ἐλλύχνιον μήτε κύμινον μήτε δρίγανον μήτε
δλὰς μήτε στέμματα μήτε θυλήματα, ἀλλὰ λέγειν, ὅτι τὰ
μικρὰ ταῦτα πολλὰ ἔστι τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ δλον δὲ τῶν
μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἔστιν ἵδεῖν εὐρωτιώσας
καὶ τὰς κλεῖς ἰωμένας καὶ αὐτοὺς δὲ φοροῦντας ἐλάττω
τῶν μηρῶν τὰ ἴματια καὶ ἐκ ληκυθίων μικρῶν πάνυ ἀλειφο-
μένους, καὶ ἐν χρῷ κειρομένους καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
ὑποδονμένους, καὶ πρὸς τοὺς γναφεῖς διατεινομένους, ὅπως
τὸ ἴματιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ὁνπαίνηται
ταχύ.

ΚΓ (I)

ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ

‘*H* δὲ ἀναισχυντία ἔστι μέν, ὡς ὅρῳ λαβεῖν, καταφρόνησις
δόξης αἰσχροῦ ἔνεκα κέρδοντος, ὁ δὲ ἀναισχυντος τοιοῦτος
(τις), οὗτος πρῶτον μὲν δν ἀποστερεῖ, πρὸς τοῦτον ἀπελ-
θὼν δανείζεσθαι, εἶτα θύσας τοῖς θεοῖς αὐτὸς μὲν δειπνεῖν
παρ’ ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἄλσι πάσας. καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν ἀκόλουθον δοῦναι ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας
κρέας καὶ ἀρτον καὶ εἰπεῖν ἀκούοντων πάντων· ‘εὐωχοῦ,
Τίβειε’. καὶ δψωνῶν δὲ ὑπομιμήσκειν τὸν κρεωπώλην, εἴ
τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε, καὶ ἐστηκὼς πρὸς τῷ σταθμῷ
μάλιστα μὲν κρέας, εἰ δὲ μή, δστοὺν εἰς τὸν ζωμὸν ἐμ-
βαλεῖν, καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εῦ ἔχει, εἰ δὲ μή, ἀρπάσας
ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον ἄμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ
ξένοις δὲ αὐτοῦ θέαν ἀγοράσας μὴ δοὺς τὸ μέρος θεωρεῖν,
ἄγειν δὲ καὶ τοὺς νίεῖς (εἰς) τὴν ὑστεραῖαν καὶ τὸν παιδα-
γωγόν. καὶ δσα ἐωνημένος ἄξιά τις φέρει, μεταδοῦναι κε-
λεῦσαι καὶ αὐτῷ. καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθὼν

δανείζεσθαι κριθάς, ποτὲ <δὲ> ἄχυρον, καὶ ταῦτα τοὺς
κρήσαντας ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. δεινὸς δὲ καὶ
πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν καὶ βάψας
ἀρύταιναν βρῶντος τοῦ βαλανέως αὐτὸς αὐτοῦ καταχέασθαι
καὶ εἰπεῖν ὅτι λέλουται ἀπιών “οὐδεμία σοι χάρις”.

KΔ (Θ)

ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

‘*H δὲ ἀνελευθερία ἐστὶ περιουσία τις [ἀπὸ] φιλοτιμίας
δαπάνην ἔχονσα, ὁ δὲ ἀνελεύθερος τοιοῦτος τις, οἷος νι-
κήσας τραγῳδοῖς ταινίαν ξυλίνην ἀναθεῖναι τῷ Διονύσῳ,
ἐπιγράψας μὲν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. καὶ ἐπιδόσεων γινομένων
ἐκ τοῦ δήμου, ἀναστὰς σιωπᾶν ἢ ἐκ τοῦ μέσου ἀπελθεῖν.
καὶ ἐκδιδοὺς αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ μὲν ἱερείου πλὴν τῶν
ἱερέων τὰ κρέα ἀποδόσθαι, τοὺς δὲ διακονοῦντας ἐν τοῖς
γάμοις οἰκοσίτονς μισθώσασθαι. καὶ τριηραρχῶν τὰ τοῦ
κυβερνήτου στρώματα αὐτῷ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑπο-
στορέννυσθαι, τὰ δὲ αὐτοῦ ἀποτιθέναι. καὶ τὰ παιδία δὲ
δεινὸς μὴ πέμψαι εἰς διδασκάλον, ὅταν ἦ Μουσεῖα, ἀλλὰ
φῆσαι κακῶς ἔχειν, ἵνα μὴ συμβάλωνται. καὶ ἐξ ἀγορᾶς
δὲ δψωνήσας τὰ κρέα αὐτὸς φέρειν, τὰ λάχανα ἐν τῷ
προκολπίῳ. καὶ ἐνδον μένειν, ὅταν ἐκδῷ θοίματιον ἐκ-
πλῦναι· καὶ φίλους ἔρανον συλλέγοντος καὶ διειλεγμένου
αὐτῷ, προσιόντα προϊδόμενος ἀποκάμψας ἐκ τῆς δδοῦ τὴν
κύκλῳ οἴκαδε πορευθῆναι· καὶ τῇ γυναικὶ δὲ τῇ ἔαυτοῦ*

προῖκα εἰσενεγκαμένη μὴ πρίασθαι θεράπαιναν, ἀλλὰ μισθοῦσθαι εἰς τὰς ἐξόδους ἐκ τῆς γυναικείας παιδίον τὸ συνακολουθῆσον· καὶ τὰ ὑποδήματα παλιπτήξει κεκαττυμένα φορεῖν καὶ λέγειν, ὅτι κέρατος οὐδὲν διαφέρει· καὶ ἀναστὰς τὴν οἰκίαν καλλῦναι καὶ τὰς κλίνας ἐκκορύσαι· καὶ καθεζόμενος παραστρέψαι τὸν τρίβωνα, δν αὐτὸς φορεῖ.

ΚΕ (ΚΒ)

ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

‘Η δὲ αἰσχροκέρδειά ἔστι περιουσία κέρδους αἰσχροῦ, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ αἰσχροκερδής, οἷος ἔστιῶν ἀρτους ἵκανοὺς μὴ παραθεῖναι. καὶ δανείσασθαι παρὰ ξένου παρ’ αὐτῷ καταλύοντος. καὶ διανέμων κερίδας φῆσαι δίκαιον εἶναι διμοίρῳ τῷ διανέμοντι δίδοσθαι καὶ εὐθὺς αὐτῷ νεῖμαι. καὶ οἰνοπωλῶν κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι. καὶ ἐπὶ θέαν τηνικαῦτα πορεύεσθαι ἄγων τοὺς νίούς, ἥνκα προϊκὸν ἀφιᾶσιν ἐπιθέατρον. καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευόντων δανείσασθαι· καὶ τῷ ἀκολούθῳ ἐπιθεῖναι μεῖζον φορτίον ἢ δύναται φέρειν καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἄλλων παρέχειν· καὶ ξενίων δὲ μέρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι· καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ εἴπας· ‘σαπρόν γε τὸ ἔλαιον, παιδάριον’ τῷ ἀλλοτρίῳ ἀλειφεσθαι. καὶ τῶν εὑρισκομένων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν δεινὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἐρμῆν. καὶ ἴμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι καὶ χρησάμενος παρὰ γνωρίμουν ἐφελκύσαι πλείους ἡμέρας, ἐως

ἄν ἀπαιτηθῇ. καὶ τὰ τοιαῦτα· Φειδωνείῳ μέτρῳ τὸν πύν-
δακα ἐγκενδουσμένῳ μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον, σφόδρα
ὑποσπῶν. τὰ ἐπιτήδεια· ὑποποίασθαι φίλου δοκοῦντος πρὸς
τρόπου πωλεῖσθαι· καὶ χρέη δὲ ἀποδιδοὺς τριάκοντα
μνῶν ἔλαττον τέτταρσι δραχμαῖς ἀποδοῦναι. καὶ τῶν νίῶν
δὲ μὴ πορευομένων εἰς τὸ διδασκαλεῖον τὸν μῆνα δλον διὰ
τὴν ἀρρωστίαν ἀφαιρεῖν τοῦ μισθοῦ κατὰ λόγον, καὶ τὸν
Ἀνθεστηριῶνα μῆνα μὴ πέμπειν αὐτοὺς εἰς τὰ μαθήματα
διὰ τὸ θέας εἶναι πολλάς, ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἐκτίνῃ. καὶ
παρὰ παιδὸς κομιζόμενος ἀποφορὰν τοῦ χαλκοῦ τὴν ἐπι-
καταλλαγὴν προσαπαιτεῖν, καὶ λογισμὸν δὲ λαμβάνων παρὰ
τοῦ χειρίζοντος. καὶ φράτορας ἐστιῶν αἴτεῖν τοῖς ἑαυτοῦ
παισὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ δψον, τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς
τραπέζης ἡμίση τῶν ὁρανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵν' οἱ δια-
κονοῦντες παῖδες μὴ λάβωσι. συναποδημῶν δὲ μετὰ γνω-
ρίμων χρήσασθαι τοῖς ἐκείνων παισί, τὸν δὲ ἑαυτοῦ ἔξω
μισθῶσαι καὶ μὴ ἀναφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὸν μισθόν,
ἀμέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ ὑποθεῖναι τῶν παρ'
ἑαυτοῦ διδομένων ξύλων καὶ φακῶν καὶ δξους καὶ ἄλλων
καὶ ἐλαίου τοῦ εἰς τὸν λύχνον. καὶ γαμοῦντός τινος τῶν
φίλων καὶ ἐκδιδομένουν θυγατέρα πρὸς χρόνον τινὸς ἀπο-
δημῆσαι, ἵνα «μὴ» προπέμψῃ προσφοράν. καὶ παρὰ τῶν
γνωρίμων τοιαῦτα κίχρασθαι, ἢ μήτ' ἀν ἀπαιτήσαι μήτ'
ἀν ἀποδιδόντων ταχέως ἀν τις κομίσαιτο.

Κε (Λ)

ΔΕΙΛΙΑΣ

Ἄμελει δὲ ἡ δειλία δόξειεν *⟨ἄν⟩* εἶναι ὑπειξίς τις ψυχῆς ἔμφοβος, ὁ δὲ δειλὸς *⟨τοιοῦτός⟩* τις, οἷος πλέων τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμιολίας εἶναι· καὶ οὐδωνίου γενομένου ἐρωτᾶν, εἴ τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων· καὶ τοῦ κυβερνήτου ἀνακύπτων μένος πυνθάνεσθαι, εἰ μεσοπορεῖ, καὶ τί αὐτῷ δοκεῖ τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινός· καὶ ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδὶ τὸν χιτωνίσκον· καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτόν· δημότας καὶ στρατευόμενος δὲ πεζοῦ ἐκβοηθοῦντος τοὺς *⟨δημότας⟩* προσκαλεῖν, κελεύων πρὸς αὐτὸν στάντας πρῶτον περιιδεῖν, καὶ λέγειν, ὡς ἐργον διαγνῶναι ἐστι, πότεροί εἰσιν οἱ πολέμιοι· καὶ ἀκούων κραυγῆς καὶ ὁρῶν πίπτοντας εἴπας πρὸς τοὺς παρεστηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπουδῆς ἐπελάθετο, τρέχειν ἐπὶ τὴν σκηνήν, τὸν παῖδα ἐκπέμψας καὶ κελεύσας προσκοπεῖσθαι, ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι, ἀποκρύψαι αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἴτα διατρίβειν πολὺν χρόνον ὡς ζητῶν· καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὁρῶν τραυματίαν τινὰ προσφερόμενον τῶν φίλων προσδραμών καὶ θαρρεῖν κελεύσας ὑπολαβών φέρειν· καὶ τοῦτον θεραπεύειν καὶ περισπογγίζειν καὶ παρακαθήμενος ἀπὸ τοῦ ἔλκους τὰς μυλὰς σοβεῖν καὶ πᾶν μᾶλλον ἥ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ τοῦ σαλπιστοῦ δὲ τὸ πολεμικὸν σημήναντος καθήμενος ἐν τῇ σκηνῇ *⟨εἰπεῖν⟩*· ‘ἄπαγ’ ἐς κόρακας· οὐκ ἐάσει τὸν ἄνθρωπον ὑπνον λαβεῖν πυκνὰ σημαίνων· καὶ αἴματος δὲ ἀνάπλεως ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου τραύματος ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι καὶ διηγεῖσθαι ὡς κινδυνεύσας· ‘ἔνα σέσωκα τῶν φίλων’. καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεψομένους [*τοὺς δημότας*], τοὺς φυλέτας καὶ τούτων ἄμ’ ἐκάστῳ διηγεῖσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

KZ (KE)

ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

"Εστι δὲ ή κακολογία ἀγωγὴ τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον
ἐν λόγοις, ὁ δὲ κακολόγος τοιόσδέ τις, οἷος ἐρωτηθεὶς·
‘δεῖνα τίς ἐστιν’; οἶκονομεῖν καθάπερ οἱ γενεαλογοῦντες·
‘πρῶτον ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀρξομαι· τούτου δὲ μὲν
πατὴρ ἐξ ἀρχῆς Σωσίας ἐκαλεῖτο, ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς στο-
ατιώταις Σωσίστρατος, ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς δημότας ἐνε-
γράφη, *⟨Σωσίδημος⟩*. ‘Η μέντοι μήτηρ εὐγενῆς Θραττά
ἐστι· καλεῖται γοῦν ἡ ψυχὴ Κρινοκόρακα· τὰς δὲ τοιαύτας
φασὶν ἐν τῇ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι. Αὐτὸς δὲ οὗτος ὡς ἐκ
τοιούτων γεγονὼς κακὸς καὶ μαστιγίας’. Καὶ *⟨ἀγάκων*
δὲ πρὸς τινα εἰπεῖν· ‘ἔγὼ δήπον τὰ τοιαῦτα οἴδα, ὑπὲρ ᾧν
σὺ πλανᾶ πρὸς ἐμέ’, καπὶ τούτοις διεξιών· ‘αὗται αἱ γυ-
ναικες ἐκ τῆς δδοῦ τοὺς παριόντας συναρπάζουσι’, καὶ
‘οἰκλα τις αὕτη τὰ σκέλη ἡρκυῖα· οὐ γὰρ οἷον ληρός ἐστι
τὸ λεγόμενον, ἀλλ’ ὥσπερ αἱ κύνες ἐν ταῖς δδοῖς συνέχον-
ται’, καὶ ‘τὸ δλον ἀνδρόλαλοι τινες’, καὶ ‘αὗται τὴν θύραν
τὴν αὐλειον ὑπακούουσι.’ ‘ἀμέλει δὲ καὶ κακῶς λεγόντων
ἔτερων συνεπιλαμβάνεσθαι εἴπας· ‘ἔγὼ δὲ τοῦτον τὸν ἀν-
θρωπον πλέον πάντων μεμίσηκα· καὶ γὰρ εἰδεχθής τις
ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐστίν· ή δὲ πονηρία οὐδὲν δμοίᾳ· ση-
μεῖον δέ· τῇ γὰρ αὐτοῦ γυναικὶ τάλαντα εἰσενεγκαμένη
προΐκα, ἐξ οὗ παιδίον αὐτῷ γεννᾶ, τρεῖς χαλκοῦς εἰς δψον
δίδωσι καὶ τῷ ψυχρῷ λούεσθαι ἀναγκάζει τῇ τοῦ Ποσει-
δῶνος ἡμέρᾳ· καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τοῦ ἀναστάν-
τος εἰπεῖν καὶ ἀρχήν γε εἰληφώς μὴ ἀποσχέσθαι μηδὲ
τοὺς οἰκείους αὐτοῦ λοιδορῆσαι. καὶ πλεῖστα περὶ τῶν
⟨αὐτοῦ⟩ φίλων καὶ οἰκείων τακὰ εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν

τετελευτηκότων. κακῶς λέγειν, ἀποκαλῶν παρρησίαν καὶ δημοκρατίαν καὶ ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ ἥδιστα τοῦτο ποιῶν.

KH (KH)

ΑΠΟΝΟΙΑΣ

‘Η δὲ ἀπόνοιά ἔστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων, ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις, οἶος δύσσαι ταχύ, κακῶς ἀκοῦσαι, λοιδορηθῆναι δυνάμενος, τῷ ἥθει ἀγοραῖός τις καὶ ἀνασεσυρμένος καὶ παντοποιός. ἀμέλει δυνατός καὶ δρχεῖσθαι νήφων τὸν κόρδακα καὶ προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ. καὶ ἐν θαύμασι δὲ τοὺς χαλκοῦς ἐκλέγειν καθ’ ἔκαστον παριὼν καὶ μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον φέρουσι καὶ προΐκα θεωρεῖν ἀξιοῦσι. δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι καὶ πορνοβοσκῆσαι καὶ τελωνῆσαι καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἔργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγειρεύειν, κυβεύειν· τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἴκειν ἢ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν. καὶ τούτων ἀν εἶναι δόξειε τῶν περισταμένων τοὺς δχλούς καὶ προσκαλούντων, μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ παρεργαγύᾳ λοιδορουμένων καὶ διαλεγομένων πρὸς αὐτούς, καὶ μεταξὺ οἱ μὲν προσίασιν, οἱ δὲ ἀπίασι πρὸν ἀκοῦσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῖς μὲν τὴν ἀρχήν, τοῖς δὲ συλλαβήν, τοῖς δὲ μέρος τοῦ πράγματος λέγει, οὐκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, ἢ δταν ἢ πανήγυρις. Ἰκανὸς δὲ καὶ δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι ἔχων ἔχεινον ἐν τῷ κροκολπίῳ καὶ δρμαθούς

γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν. Οὐκ ἀποδοκιμάζειν δὲ οὐδὲ
ἄμα πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν καὶ εὐθὺς τούτοις δα-
νεῖται καὶ τῆς δραχμῆς τόκον τοῖα ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας
πράττεσθαι. καὶ ἐθοδεύειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπώλια,
τὰ ταριχοπώλια, καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος
εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν.

KΘ (5)

ΦΙΛΟΠΟΝΗΡΙΑ Σ

Ἐστι δὲ ἡ φιλοπονηρία ἐπιθυμία κακίας, ὁ δὲ φιλοπό-
νηρός ἐστι τοιόσδε τις, οὗτος ἐντυγχάνειν τοῖς ἡπτημένοις
καὶ δημοσίους ἀγῶνας ὠφληκόσι καὶ ὑπολαμβάνειν, ἐὰν
τούτοις χρῆται, ἐμπειρότερος γενήσεσθαι καὶ φοβερότερος.
καὶ ἐπὶ τοῖς χρηστοῖς εἰπεῖν, ὡς γίνεται, καὶ φησιν, ὡς
οὐδείς ἐστι χρηστός, καὶ ὅμοίους πάντας εἶναι, καὶ ἐπι-
σκῆψαι δέ, ὡς χρηστός ἐστι. καὶ τὸν πονηρὸν δὲ εἰπεῖν
ἐλεύθερον, ἐὰν βούλεται τις εἰς πεῖραν *(λαβεῖν)*, καὶ τὰ
μὲν ἄλλα ὅμολογεῖν ἀληθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων, ἔνια δὲ ἀγνοεῖν· φῆσαι γὰρ αὐτὸν εὐφυνῆ καὶ
φιλέταιρον καὶ ἐπιδέξιον· καὶ διατείνεσθαι δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ,
ὅς οὐκ ἐντετύχηεν ἀνθρώπῳ ἴκανωτέρῳ. καὶ εἴνοις δὲ
εἶναι *(αὐτῷ* ἐν ἐκκλησίᾳ λέγοντι ἢ ἐπὶ δικαστηρίου κρι-
νομένῳ· καὶ πρὸς *(τοὺς)* καθημένους δὲ εἰπεῖν δεινός ὡς

οὐ δεῖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα κρίνεσθαι· καὶ φῆσαι
αὐτὸν κύρια εἶναι τοῦ δήμου· φυλάττειν γὰρ αὐτὸν τοὺς
ἀδικοῦντας· καὶ εἰπεῖν, ὡς ὅτιχ ἔξομεν τοὺς ὑπὲρ τῶν
κοινῶν συναχθεσθησομένους, ἢν τοὺς τοιούτους προώμεθα·
δεινὸς δὲ καὶ προστατῆσαι φαύλων καὶ συνηγορεῦσαι ἐν
δικαστηρίοις ἐπὶ πονηροῖς πράγμασιν καὶ κρίσιν κρίνων
ἐκδέχεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενα ἐπὶ τὸ χεῖρον.

A (ΚΘ)

